

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára

Egész évre	8 K
Fél évre	4 -
Negyed évre	2 -
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felolvasó szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztés és kiadónivali: B. A. K. a. n. i.
Erdő könyvkereskedésben Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlér sora egy korona.

Bűnös gyermekek.

(Egy elmaradt felolvasás.)

Irta: **Korom György.**

A kulturának folytonos erősbödése lassankint megszünteti azt a lelki vaktságot, mely eddig mintegy fátolyként borította az emberiség szemét. A fokozatosan megnyilvánuló civilizáció mindinkább beláttat velünk olyan szükségleteket, amelyek előtt talán fölöslegeseknek tetszettek. A mindennapi életnek szemünk előtt lefolyó egyes esetei igazolják, hogyha megakarjuk a társadalmat a folyton szaporodó konkolytól menteni, — és egy egészséges, nem pedig degenerált társadalmat akarunk teremteni, — hogy gyors tette és intézményekre van szükségünk.

Igy a mindnyájunktól csodált és vezető szerepet vívó Franciaországban — a modern kultúrállamok e nevezetes göcpontjában — észrevettük azt a nagy aránytalanságot, mely a születések és a halálozások között fennáll. A statisztika lapjai erős fényvel világítják be azt az anomáliát, amely ezen a téren elismorított tényként előttünk áll. És ez az elrejtett tény épen a gyermekhalandóság méregtűt billentettek túlságosan alacsony nivóra.

A visszafejlődés egyik megdőbbséte eseménye tehát a halandóság, míg azok, akik minden víharral szembeszállva, erős fizikumuknál fogva mégis megmaradnak az életben, egy nagy részök testileg satnya, erkölcsileg sülyedti s így a társadalom nyitja, a földnek terhe lesz. — Szomorú állapotok ezek, amelyek gyors intézkedést igényelnek. Belterjes intézkedések léptettek tehát életbe, amelyben a társadalomnak minden rétege hivata van segítséget nyujtani s minden tehetségükkel odahatni, hogy a gyermekhalandóságot, amennyire lehet, csökkentsék, míg másrésről a züllesnek indult elhagyott, zsenge gyermekei lelkeket a társadalom és a haza javára megmentsék.

Igy alakultak jöszivü emberek kezdeményezésére egyesületek, amelyek zászlójukra aranyánál fényesebb betűkkel írták, hogy: „Mentsük meg az elhagyott gyermekeket,” mert épen ezek vannak leginkább kitéve annak, hogy a bün poványába kerülnek, akiknek azután se lehetnie, se hazájuk. Néhány szö ez csak, de benne van a lélekenk embertársai iránti magasztos érzelme: a szeretet. Igen, a szeretet, mely csodás erejénél fogva az elvadult és a zülles lejtőjén lavinaként görülő gyermeket magához képes ölelni és a szeretet tüzével a szivére rakodott salakot mintegy megsemmisíteni. A szeretet az, mely asszimiláló képessége folytán a társadalomnak ideális egyedivé képes átalakítani a még megmenhető lelkeket. És ezt a szeretetet nem elég a szív mélyén izoláltan kö-

rűlbástványi, hanem minden egyes alkalommal tetteiben nyilvánítani.

Ha magunk köré tekintünk, fájdalom kell, hogy átjárja egész lényünket annak a végtelen boldogtalanságnak láttára, mely a mindennapi szükségletek ki nem elégített vágya nyomán burjánzik s ez lassan kiöli a szülőköböl az embertársai iránti jóérzést úgy, hogy öök maguk nevelik gyermekeiket a bünre, a maga fölött hatalmat nem ismerő erkölcsi romlottságra. De pillantsunk be ebbe a rettenetes tükörbe egy kissé mélyebben. A modern nyugatrol rohamosan terjed az elmúlt század egyik korrupciója, mely mintegy mérég hatotta át az egész magyar társadalmat. Ez a mérég: az elhagyott, a csavargó, a kolduló és bűntevő gyermekek mindjőbban növekedő szerencsétlen serege. Az ország fővárosában, ahol a züllostségnek amugy is egyik főfészke van, elremitő példája tapasztalható a gyermekek romlottságának. Ebben a tekintetben azután Budapest túlszárnyalja a civilizált nyugat minden nagyobb városát. Valóságos rekordot ér el.

Hogy ez a kóros veszedelem némileg ellensúlyozva legyen, a romlott gyermekek megjavítására a legkülönböbbsébb intézkedések tettek és tétettek, noha még mindig csak a kezdet kezdetén állunk.

A javító-intézetek, amelyek épen a bűnös gyermekek jóirányba való terelését célozzák, már oly megdőbbséte módon telvők, hogy az évről-évre szaporodó létszámot képtelen bevenni. S ha még a „javító-intézet” cégre alatt szereplő intézmények mindig javító hatással lennének azokra, akik arra utalva vának! Közismert tény, hogy egy ízben a budapesti büntető törvényszék előtt egy gyermek, kit bírai javító-intézetbe utaltak, arra kérte az elnököt, hogy inkább a fegyházban töltesse ki büntetését. A megfélepetéstől álmöldököt bírák előtt kérelmet azait indokolta, hogy a javító-intézet nem javul, hanem romt. Ö is ott romlott meg. Ott került kitanult gonosztevők társaságába.

Az hiszem, eléggé megvilágítja ez az egy eset is, hogy egyes intézmények nem-hogy hasznára, de épen kárára vannak a romlott gyermekeknek. És ez az egy példa minden antekzetésnél hatályosabban szólította fel a hivatalos tényezőket a védekezésre.

A vezető szerepet vívó kultúrállamok ma már óriási erővel küzdenek az elhagyott, apátlan-anýtalan gyermekek felmentésére. A legnagyobb sikert e tekintetben talán épen Angliában érték el, ahol a bűnös gyermekek száma céltudatos intézményekkel 20 év alatt tetemesen csökkent. A dieső Albionban 1869-ben 10.314 bűnös gyermeket itéltek el, míg 20 év múlva ez a szám alaposan megtörpült, vagyis csak 4842 gyermek került a szigorú bírák elé. — Óriási ezzel szemben az ellentét Franciaországban, ahol a gyermekek elfajulása ijesztő arányokat ölt.

Párisban 1886-ban 32.540 elítelt ifju volt, addig négy év múlva — 1890-ben — már 40.000 bűnös gyermeket itéltek el.

Olaszország se maradt hátra a romlottság mezején. Két év alatt nyolcezerrel szaporodott az elítelték létszáma. Nem csoda tehát, ha a Lučeník és más hirdette vált anarchisták itt szivták magokba a gyilkos anyatejét.

Németországban a 12 — 18 év közötti fiatal bűnösök tömege 40.488 volt Ausztria, Belgium, Oroszország mindenike hatalmasan terjeszti a bűnt, noha utóbbiban tekintve a lakosság óriási seregét, nem harapódzott el annyira, mint a műveltnök híresztelt államokban.

Szomorú kép ez, mely előtt megdőbbséte az ember és szive elfacsarodik.

Ebben a korban, amikor szeretjük magunkat a civilizált népek közül sorozni, ezt nem lehet tétlenül nézni. Megalakult a gyermekeköbbséte egyesület. Hirdetik az örök béke eszméjét, a szegényeket istápoljuk s mindemellett a teremtés remeke, a jövő reménye zülük és börtönbe kerül.

(Vége következik.)

A „Gyermeknap” Alsólendván.

Alsólendva, április 6.

Az ösz utolsó virágait a kegyelet részére tarolja le az emberi szív, kiviszi a temetőbe és felkesíti velök a sírokat. Rúgnyakasztó kikelet első virága a szeretet; ezt magunk foglalja le az élet.

A tavaszi nap első sugarainak éltető melegére nem a kifejtett, izmos tölgynek van szükség, mely már itéte a nyár izzó hevét, az ösz hervasztó szelet, a tél rideg fagyát, hanem a gyenge palántának, mely most fogódik érzékeny hajszálgyökereivel a lét talajába.

Ez élet zsenge palántái a gyermekek. Az ö részökre foglalta le az emberszeretet tavasznyitlán az érzés első virágait.

Ha látjuk az árva, az elhagyott gyermekeket támasz nélkül elzülenni állapotlan, gyenge testükrol, sápadt arcukrol leri a nyomor, gondozatlan lelkivilágukba csírák hat a bün, — megértjük és áldozatkészségre tanít bennünket a Gyermekvédő Liga mottoja: „A szegény, az elzülött gyermek a társadalom bünre; megmentése a társadalom kötelessége.”

A hazánkban is meghonosított gyermeknap nem es lélekelmöl ünnepeböl városunk is kivette a maga részét, beigazolta áldozatkészségét.

Az alsólendvai úrnök — élükön a minden szépet és nemességét lekeslöl Füss Nándorné úrnök, ki fáradhatatlanul velk tekevkenységében, kifogyhatatlan áldozatkészségében — már hetek óta munkálkodtak a nap sikerén; ennek köszönhető, hogy az méltó volt a nemes céhez: az ö érdemök, hogy büszkeséggel tekinthet e napra városunk közönsége.

Már a kora reggeli órákban hóféhér zászló tette figyelmessé a közönséget a templomterem fölállított perselyre, mely mellett — érdemes volt

megfigyelt! — nem ment el senki közönnel, meghozta áldozatát gazdag és szegény, pór és evgyarát.

Az ízletek kirakataiban ott díszelgett a színes tábla: „Ma van a gyermeknap.” „Vásároljunk e napon, mert a bevétel egy hányada a Gyermek-népdolgó Lidáé.”

Szeretők volna látni, hogy egy, mint a külföldön, az iskolásgyermkek felvonulása, ünnepe is megadja a nap jellegét, de ennek kezdeményezése már nem a helyi társadalom; a Liga központi vezetősége kétségtelven a jövőben meg fogja ennek is a módját találni.

Este a Korona szálloda nagytérmeben tombolával és táncal egybekötött hangverseny volt. Az izlésesen feldíszített teremben megjelent a város és vidék értelmiségiek színe-jára, ott volt mindenki, kit elháríthatatlan akadályok nem tartottak vissza.

A hangverseny a helybeli dalárda nyitotta meg Huber Károly csatáldával. A precíz előadás megérdemelte a főtáncpapt, mely az éneket követte.

A 2-ik szám Getzmann Duója és Sterneck Mandolinstandzen-je volt, melyet Sterneck Zsigmond nagykiszárta gondona-művészt adott elő őrjáti hatás mellett. Sterneck már régi ismerősünk, kit felesleges megdicsegetnünk; jatekainak megtaláljuk mindazt, ami néki úgy illo, mint a külföldön nevet és sikereket szerzett. A mestert *Balás Jolan* k. a kisérte ismert, e lap hasábjain már sokszor megérdemelt méltánylásban részesült művészi zongora-játékával, mely méltó kerete volt a művész tanár előadásának.

Ugyancsak a kisérte *Hutás Józsefné* uró, ki előbb a *Víz özegek* híres *Vilja* dalát, majd a tomboló tetszes-zaj által követelte két népdalt énekelte. Gyönyörű, iskolázott szoprán-hangja, remek előadása, szeretetelmőly egységénél-gazdagabb, mint már annyiszor, most is magával ragadta a közönséget, mely czuttal is kifogyhatatlan volt tetszésnyilvánításaiban.

A hangverseny 4-ik pontja Quillet Illustorn-ja volt, melyet *Laubhaimer Alán* adott elő gondokán, *Laubhaimer Ervin* zongora-kisértele mellett. A két serdüelő ifjú góryarú jateka méltó feltűnést keltett a közönség szoriban. Mindkettő Sterneck iskolájának növendéke s kifogástalan, szép előadású darabja, hogy a mester különös nagy gondot fordított tantárgyának szabályszerű, sőt mondhatni művészi jatekára. A fel-felgúgó taps kétségkélvő neki is járt.

Ezután ismét *Sterneck* mester jateka következett, ki saját szerzeményű. Magyar ábránd-ját adta elő frenetikus tetszés-zajtól követte.

A 6-ik szám (Korom György akadályozva lévén) *Eőrsi Gyuláné* „Az anya” című és ezen alkalomra írt költemény volt, melyet a szerző maga szavalt el. A szépen átgondolt és mely érzéssel előadott költemény, melynek előadását a közönség szűnni nem akaró tapsa követte, jelen számunkban — szerző szíves engedelmével — leközzük.

Majd Sterneck mester két nagylehetőségű tanítványával, *Laubhaimer Alán* és *Ervinnel* felelt ismét a dobogóra és áharmasban előadták Donizetti híres *L'elisir D'Amore*-ját.

A dalárda szép éneke zárta be a hangversenyt, melynek minden egyike száma a szigori kirakati személyné néve is teljesen kiérdemelte az elismerést.

A hangverseny tombola követte. Százötvennégy díszes, értékes nyeregmény-tárgyat hordott össze a rendezőség buzgalma és a közönség áldozatkészsége.

A tombola után tanc következett, amely a más-ik gyermeknapot kiszóntó hajnalhasadéson jóval túlmutató színy kedvetel, fíradhatatlanul.

Befejezzük a kritikát. A szép nap a mult emléke már, de az áldozatkészség gyümölese a jövőé.

Hála és köszönet érte első sorban *Fuss Nándorné* urónék, ki az ünnepele lelke volt; a többi nemestékül rendezőnek, kik néki nemis, magunkájában odaadón segítőköztek; a közreműködőnek, nemkülönben a város áldozatkész közönségének.

Amily édes emlékek tekintünk vissza a lefolyt ünnepekre, oly örömmel nézünk a jövő Gyermeknap elé.

A Gyermeknap és a vele kapcsolatos hangverseny anyagi része a következőkéül zárul: A hangverseny és tombola tiszta jövedelme 516

kor. 91 f. A gyermeknap tiszta jövedelme 245 kor. 50 f. Az elert, a Liga javára eső összjöveldem 762 korona 41 fillér.

Ezen számadatok minden éksszólásánál fényesebben tanuszkodnak Alsöldendva közönségének hazafias és nemis szeretettel áthatott gondokodásáról, mely tény előtt brónteljes hálaival hajjal meg a „Gyermeknap” rendező-bizottsága.

A Gyermeknap javára befolytak a következő összegek: R. kath. elemi iskola gyűjtése 16 K., Polgári iskola 11 K., Izr. iskola 6 K., Perselyközgyűjtés 21 K. 50 f., Alsöldendva takarékpénztár 50 K., dr. Brünner Józsefné 5 K., Hájós Mihály 10 K., dr. Köllme 1 K., Korom György 3 K., Kühn György 4 K., Höhn Béla 2 K., Arstein és Vucskák 1 K., dr. Rudolfer 1 K., Hoffmann János 1 K., Engel-család 2 K., Arstein Beu 4 K., dr. Kürthy Dezső 2 K., dr. Józsa Fábán 8 K., Bíró Lajos 2 K., dr. Piltzer N. 5 K., özv. Nagy Józsefné 1 K., Hájós Mihály 10 K., dr. Hájós Ferenc 10 K., Schwarz Károly 1 K., Balás Béla 2 K., Piatsehek János 2 K., Weisz Lipót 1 kor., Varga Sándor 3 K., dr. Laubhaimer Oszkár 2 K., Kormos Armin 6 K., Rác Béla 1 K., Bittera Béla 2 K., dr. Politzer Izor 4 K., Baranyay Kálmán 4 K., Teke Dénes 5 K., dr. Fehér Dezső 1 kor., Csiszár Sándor 2 K., Kovács János 1 kor., Szántó Zsigmond 2 K., Gaál István 2 K., Lányk N. 3 K., Tomka László 3 K., Graf János 2 K., Farkas Miklós 1 K., Lenarics Victor 1 K., Hutás József 3 K., Flesch Manó 2 K., Toplak János 2 K., Sándor J. 2 K., Szenté építész 2 K., Schwarz Samu 1 K., Szilágyi Dezső 5 K., Bartha Lajos 2 K., Schwarc Arnold 2 K., id. Schwarz Samu 1 K., Paller Jenő 1 K., Graner építész 9 kor., Ermeny János 1 K., Kotschy Ferenc 9 K., Eőrsi Gyula 3 K., Mádyék 4 K., özv. Unger Ferencné 2 K. 40 f., Höhn Béla 2 K., Csukics Adolf 3 K., Balkányi Ernő 2 K., Blau Miksa 2 K., Dreisger A. 1 kor., Darvas J. 1 kor., Pollák Emil 5 kor., Wortman Béla 2 K., Ferency József 6 korona.

A hangversenyen fellítoztak: Fuss Nándorné 30 K., Alsöldendva-Vidéki takarékpénztár 20 K., Büchler Adolf 3 K., Pataky Kálmán 5 K., Kormos Arminné 2 K., Székely Emilné 5 K., Isoó Ferencné 10 K., Waltersdorfer Henrik 2 K., özv. dr. Király Mórné 2 K., dr. Chilkó Sándor 10 K., Freyer Lipót 2 K., Müller József 5 K., Iványi Andor 2 K., Floch Antal 4 K., Lázár és Ereményi 1 K., Mátray Imre 1 K., Tarnai Kázmér 2 K., Matyasovszky Vince 2 K., Kiss Dénes 3 K., Langer Réz 3 K., Marton Kálmán 2 K., Braskó és Vucskák 1 K., dr. Rudolfer 1 K., Hoffmann János 1 K., Engel-család 2 K., Arstein Beu 4 K., dr. Kürthy Dezső 2 K., dr. Józsa Fábán 8 K., Bíró Lajos 2 K., dr. Piltzer N. 5 K., özv. Nagy Józsefné 1 K., Hájós Mihály 10 K., dr. Hájós Ferenc 10 K., Schwarz Károly 1 K., Balás Béla 2 K., Piatsehek János 2 K., Weisz Lipót 1 kor., Varga Sándor 3 K., dr. Laubhaimer Oszkár 2 K., Kormos Armin 6 K., Rác Béla 1 K., Bittera Béla 2 K., dr. Politzer Izor 4 K., Baranyay Kálmán 4 K., Teke Dénes 5 K., dr. Fehér Dezső 1 kor., Csiszár Sándor 2 K., Kovács János 1 kor., Szántó Zsigmond 2 K., Gaál István 2 K., Lányk N. 3 K., Tomka László 3 K., Graf János 2 K., Farkas Miklós 1 K., Lenarics Victor 1 K., Hutás József 3 K., Flesch Manó 2 K., Toplak János 2 K., Sándor J. 2 K., Szenté építész 2 K., Schwarz Samu 1 K., Szilágyi Dezső 5 K., Bartha Lajos 2 K., Schwarc Arnold 2 K., id. Schwarz Samu 1 K., Paller Jenő 1 K., Graner építész 9 kor., Ermeny János 1 K., Kotschy Ferenc 9 K., Eőrsi Gyula 3 K., Mádyék 4 K., özv. Unger Ferencné 2 K. 40 f., Höhn Béla 2 K., Csukics Adolf 3 K., Balkányi Ernő 2 K., Blau Miksa 2 K., Dreisger A. 1 kor., Darvas J. 1 kor., Pollák Emil 5 kor., Wortman Béla 2 K., Ferency József 6 korona.

A tombolából nyeregmény-tárgyakkal hozzájárultak: Arstein Beu-né, Balás Béla-né, Bader Herman, Balkányi Ernő, Uradalmi főbörnkész, Bittera Béláné, Brüll Lipóté, dr. Brünner Józsefné, Brünner Béláné, Borcs András, Csiszár Sándorné, Eőrsi Gyuláné, dr. Filkor Mártonné, Fuss Nándorné, dr. Fehér Dezsóné, Freyer Filop, Freyer Antóné, Gallits Tamásné, Graf Mórné, Hájós Mihályné, Horváth Károlyné, Hutás Józsefné, Hungaria ermyőgár, Ismeretlen, Isoó Ferencné, Iványi Rózsika, dr. Józsa Fábáné-né, Karabelyos Eleké, Kiss Dénesné, özv. Király Mórné, dr. Kürthy Dezsóné, Kormos Arminné, Koller Ferencné, dr. Laubhaimer Oszkárné, Lenarics Victorné, Matyasovszky Vincéné, Mandelbaum Mór, Marton Kálmáné, Mady Pálné, özv. Nagy Józsefné, Oriás Gizella, Pataky Kálmáné, Petrik Gyuláné, Pollák László, Piatsek Jánosné, Rosás Jánosné, dr. Rudolfer Antalné, Rosenberg Mórné, Rác Gyuláné, Szántó Zsigmondné, Székely Emilné, Schwarc Arnoldné, Schwarc Bónke, idb. Schwarz Samu, Teke Dénesné, Tomka Mihályné, Torók Sándor, Ujlaky László, Varga Sándorné, özv. Vugncics Lajosné.

Ezenkívül Murányi Kálmán polgári iskolai tanár a terem díszítésére egy alkalomszerű, szép plakátot festett, — Neubauer András szállodatulajdonos pedig a hangverseny céljaira díjtalanul engedte át a Korona nagytérmet.

762 korona 41 fillér.

Ezenkívül Murányi Kálmán polgári iskolai tanár a terem díszítésére egy alkalomszerű, szép plakátot festett, — Neubauer András szállodatulajdonos pedig a hangverseny céljaira díjtalanul engedte át a Korona nagytérmet.

Ezenkívül Murányi Kálmán polgári iskolai tanár a terem díszítésére egy alkalomszerű, szép plakátot festett, — Neubauer András szállodatulajdonos pedig a hangverseny céljaira díjtalanul engedte át a Korona nagytérmet.

Az anya.

Irtá és az apr. 1-én rendezett hangversenyen előadta: Eőrsi Gyula.

Leeresztettek a sirba a koporsót,
Még egy kapavágást, még egyet... utolsó!
S a bú férj, jó apa tenn fekszik a sirba,
Megőrít, szegény özvegy, három piciny árva
Borúl rád sirva.

Méla alkony borít gýszáftórt a tájra,
Észt szélrózsa mitna szive fája;
Harmat-köncsepp csillog tú, virág, levélen,
A temető esendjé hangos zokogásuk
Tartja csupán ébren.

„Felek anyám!” főljár az idősebb gyermek
— Nem láttá nyilását, csak öt kikeletnek, —
És anyja reszkető karjaiba zárja,
Támogató leptekek indul haza velők,
Hol a nyomor várja.

Részvét fölkeresi, egy nagy ur képeben:
„Szegény asszony, egyik gyermeked ad nekem!
Bársonya járatom, emberre megalom,
Mint a sirban nyugvo egyetlen magzatom,
Őly kedves lesz nekem!”

S egy özev szemét könyje ebörtjára,
Göröcs zokogása futal bele hangja:
„Ég kúldje jó uram, — nagy köszönet, hála,
Legelőbb megvitál nyomor fojtó, rideg
Kézéből egykúvtja!”

Gyermek anyukjához sirva húzódoznak;
Háttal odádon, de még ma nem, — holnap!
Egyarát szívehez nőt mindharmar gyermek,
Kerest, kutasi, szive gondolatja:
Melyiktől vátojn meg?!

Fiu az idősebb, édes apja mása, —
Nem adhatja ezt, nem, mindnapra ne lássa?!

Második — egyetlen — kék szemű lenyakra,
Harmadikban korán terét boldogsága
Vegyrkázját látja!

Felújult az asszony, gyermekek zokognak,
Jó uram, közönnöm... de ne jónne halap!
Tája holnapután... nem, akkor sem... soha!
Szigem repedne meg — nem adom, nem adom!
Egyiket sem oda!”

Eddig a történet.
E ényes tereben
Nemeslelkű hölgyek fáradnak szímetlen,
Hatálmás lombot háj, könyörülettel a...
S a sok szegény özvegy, a sok piciny árva
Nem zokog hiába!

Gyűjtés a Csány-szoborra.

A vármegye-szerte megindult gyűjtés nemis munkájából igyekszik kivenni részét Alsöldendva város hazafiasan érző közönsége is. A nagy nemzetii hős és martír, Csány László emlékének megörökítésére megmozdított minden követ, beigazolva, hogy közönségünk tud lelkesedni, ha — akár.

Itt is, ott is gyűjtének s bár az alsöldendvai járásbeli kegyes adakozók neveit szeretnök lapunk hasábjain is kimutatni, nem tehetjük, amennyiben a gyűjtőnek majd mindegyike direct a szobor-bizottság kezéhez Zalaegerszegre adja be az adakozók névsórt.

Hogyha a lelkes gyűjtők buzgalma és a közönség áldozatkészsége kitart, nem csökken, úgy remélni lehet, hogy zalai hőszünk, az 1849-ben kötél által halállal kivégzett Csány László dicsőségének halhatatlanságát nemcsak a magas szobor fogja hirdetni vármegyeink szívében, Zalaegerszegen.

Sokan vannak, kik a szobor felállítását a legközlelebbi időre szeretik tenni. Ha továbbra is a megindult serényen folynak a gyűjtés munkálatai: úgy tervük nem lesz meddő. Csak addig legyen kitartással és ne lohadjon a lelkesedésként!

Szerkesztőnk 675. számú gyűjtővén az »Alsöldendvai Kereskedő és Iparos Ifjak

Egységletének március 15-ikén rendezett ünnepélyen — Reichenfeld Béla gyűjtése folytán — a következő összegek folytak be:

Pollák Emil 5 kor., Fleiner Mór, Beck Hugó, Gross Mór, Weisz Zsigmond, Halász Zsigmond 1—1 kor., Bienefeld Adolf, Boicskey István, Reichenfeld Béla 30—50 fill., Brandl Rudolf, Rein Gyula, Balogh Péter, Erményi János, Hirschler János, Biller Albert, Horváth Odón 40—40 fill., Arnold, Weisz Zoltán 30 fill., Horváth Kálmán, Szánti József, Grásványok József, Nits Károly, Dolgos Mihály, Hirschler Miksa 20—20 fillér.

Összesen 15 kor., 80 fillér, mely összeget illetékes helyére juttatjuk.

HIREK.

Gyilkosság Alsólendván.

Borzalmas gyilkosság tartja izgalomban Alsólendva közönségét. Korcsmai mulatozás közben megölték egy embert, mert speciálisan magyar virtus szerint, ha a szomszéd nem oltja az iltal, ott van a vér. A vérontásnál pedig misem könnyebb dolgot, csak sajnos, hogy ezek a korcsmai vérontások nagyon gyakran igen szomorú kimenetellel végződnek.

Ilyen egy esett állunk szemben most is. Különbözik azonban annyira a más korcsmai rémesetekétől, hogy a gyilkosságot megelőzőleg — pajkos évődésen kívül — sem komolyabb szóvaltság, sem veredéks nem történt. Ugyóvalán tréfából történt a dolog. Magáról a gyilkos lelkiállapotáról különöseleménye lehet, aki csak egyszer is megfigyeltte. Az egész gyilkosságra nem tud, vagy nem akar visszaemlékezni és csak annyit mond, hogy: „Lehet, hogy én öltém meg!” Dacára, hogy a szentanuk bemonádás szerint nem volt rézég.

A gyilkosság részletei különben a következők:

Husvét hétfő délutánján együtt ittak a Kazinsai-utcában levő Krajcsics-tele vendéglőben Tóth Péter lendaufival és Sőtjóri József dedesi lakosok. Amint szép csendben mulatoztak, a melléksobából három cseledeány hangja hallatszott be hozzájuk. A cseledeányok között volt Kovács Kati dedesi hajadón is, akit Sőtjóri már régebbi idő óta ismert. Egyszerre Sőtjóri föltek az asztal mellől, hogy benézzen a lényéhoz, de Tóth Pál ezt ellenzette. Azzal figyelmezt Sőtjóri meggyőzni, hogy már nem való neki léány. Sőtjóri azt ellenzette dacára is be akart menni s midőn éppen a melléksobát elválasztó ajtónál haladt, Tóth utána ment, átölelte s visszahúzta az asztaluk felé. Sőtjóri nem tárgított, mert mint mondta: okvetlenül találkoznia kell a léánnyal. Ekkor Tóth ismét átölelte és amint így egyik kezével átölelte tartotta Sőtjört, a másik kezével észrevétlen kést vont elő és azt teljes erejével belenyomta Sőtjóri altestébe, úgy, hogy az éles kés a hasat is felmeteszte. A megsért ember egy hűrössel összeesett és négy perc múlva meghalt. A gyilkosság láttára nagy riálból támadt a korcsmbában. A mulató vendégek fejvesztetten szaladtak szét: csakhamar orvos is akadt, ki már csak a beállított háttal konstálta. Eppen akkor járt arra Horváth Ferenc csendőrszerelő, aki a gyilkos Tóth Pált letartóztatta. Tóth ugyan a gyilkosság után meg akart szökni, de a szomszéd ház udvarában elfogták. A szeres-ől mögve volt bujva s amikor a csendőrszerelő felfedezte rejtékében, azát szórakozott, hogy fejt jobbról is, balról is neki-neki ütötte a falnak. Bekérített a csendőrszerelő s innen a bírósági fogházba. Másnap Csiszár vizsgálóbíró maga elé vezettette, hogy kihallgassa, de Tóth Pál nem vallott semmit. Azt mondta, hogy nem emlékszik semmire. Szóadlábbra helyzetett s azóta hatóságí felügyelet alatt áll. — A meggyilkolt Sőtjóri szerencsésen halálát özvegye és öt árvaia siratja.

— **Lapunk mai számához** postautalvány van mellékelve. A kezdőő új nevedig alkalmával kérjük mindazon t. előfizetőinket, kik előfizetési díjukat még nem küldték be, vagy azzal hátralelékban vannak, hogy a postautalvány felhasználásával minél előbb megtenni sziveskedjenek, ellenkezésetben kénytelen lesz a kiadóhivatal bezárítottetni a lap küldését.

— „**A vér**” című folytatásos tárcánk mai számbóluk — térsükre miati — kimaradt, mert is t. olvasónk szives elnezeset kérjük.

— **Ésküvő.** Neubauber József takarékpénztári könyvelő hónap, hétfőn délelőtt fel 12 órákor esküszik örök hűséget Tósa János városbíró léányának, Viktória kisasszonynak a helybeli róm. kath. templomban.

— **Kinevezés.** Dr. Degré Miklós zalaegerszegi törvényész elnök Székér Pál ottani fogházról Alsólendvára járásbírósi hivatalszólgnak nevezte ki.

— **Művész-estély a Csány-szoborban.** A májusban, Csány László szobránk alapja javára Zalaegerszegen rendezendő művész-estélyre az előkészületek már nagyban folynak. Az egész mege területén nagy az érdeklődés a mulatozás iránt, mert a rendezéség olyan programmot helyez kilátásba, amely mindenféleken megederüli a „művész” jelzőt. — Mint bennünket értesítettek, a szépen összeállított műsorban ott találjuk Alsólendváról Dr. Chikló Sándorné úrnő nevét is, kit énekes és szongora-játékra sikerült megnyernie a rendezéségnk.

— **Az „isteni Zsazsa” mindig él van foglalta.** Azt írtauk lapunk legutóbbi számában, hogy Fedák Sára művésznő is közreműködik a Csány-szoborbizottságnak Zalaegerszegen tartandó hangversenyén. Amikor azt hírtül adtuk olvasóinknak, maott ott tartottuk, hogy a bizottság egyszerűen elhatározta Fedák felkérését, de a szerpelést azért mertik olyan bizonyos tényként konstáltni, amennyiben nem hitjük, hogy Fedák, aki különben megegyében fölbrítokos és akit túlpanos gyűszüvel felmagasztalt a hazafii lelkesség, visszautasítsa a bizottság kérelmét akkor, amikor ne emes, ha azafias és szép dologról van szó. Igen, Fedák Sára, az isteni Zsazsa visszautasította a bizottság kérelmét. Kosarat adott, ami cseppet sem különös dolog egy olyanlól, akit becézgetésünkkel nagyon elonyeztünk. Sőt Fedák ürholgy többit is tett. Egyszeriben nem is választó a bizottság által — ajánlvá és express — hozzá intézett felkérő levélre. Talán végig se olvasotta. És amikor személyesen ment föl egy küldöttöszé hozzá Pestre a választás, Fedák nem fogadta a küldöttöszé. Azt izente ki a szolgálóival, hogy nem érá szobor-ügyekkel bifelelni, mert — le van foglalta. Arra a kérdésre pedig, hogy hát akkor mikor vállalná el, azt izente, hogy ő — mindig le van foglalta. Persze, persze, hogyan is ereszkedhetne le egy Fedák Sarolta a gyűszüből rakott piedesztálról — hozzánk, közönséges emberekhez!?

— **Leültött postás.** Lapunk egy másik helyén megelemlékszünk arról a rémes gyilkosságról, mely városunkban történt a mult hét folyamán. Alig csélyapultak le az ezáltal felkorbácsoló kedélyek, máris egy másik hasonló eset hire ejtette izgalomba városunk és környékének lakosságát. Erről a egyetlen esetről, melynek egy szegény hivatalbeli ember esett áldozatául, a következő tudósítást vetjük: Laki Gábor turisnchai gyalogpostás csútorúnok egy 500 koronát tartalmazó pénzlevelet vitt át a postán. Nesztő vettek ennek ismeretlen tettesek s miután tudták, hogy a pénzlevelet Bisztriccere szól és a postás okvetlenül áthalad a Turisnchai és Bisztrice közötti erdőn, jókorán e’rtejték azt ut mellét, hogy a pénzt vívó postást kirabolják. Amint a postás elhaladt a rablók rejtékheye mellett, ezek utána sompolyogtak és hátulról orozva, egy nehéz falusángal leültették. A szeres-sétlen ember eszméletét vesztve összeesett s ekkor a rablók nekiláltak Laki levéltáskájának a kirablásához. Össze-vissza forgattak minden levelet, de nem találtak meg az 500 koronát tartalmazót. A pénzlevelet a postás a kabátja belső zsebébe rejtette. Miután hiába keresték, megugrottak, hátra hagyva Laki az erdő közepén, kire arra haladó emberek bukkantak. — Csiszár alsólendvai vizsgálóbíró nyomban kiszállt a színhelyre, de a gyilkosokra nézve

mindeideig csak annyit tudott megállapítani, hogy meztelen lábakkal osontak Laki után. Erélyesen nyomozták őket.

— **Ismét a világiás körül.** Világítási vállalkozónk hétfőn megezt megnézete a kalendáriumot (azt a kalendáriumot, amely pedig már egyszer kijátszotta) és rájött, hogy ezen a napon pedig 9 óra 45 perckor jön fel a hold. Legálább úgy mutatta a kalendárium. De nem jött fel. Sem 9 óra 45 perckor sem később. Azt hiszik kérem, hogy a vállalkozó, látva a holdmákranoskodását, felguyította a lámpákat? **Oh dehogya!** Raguyított egy pipára, kiállott a lakasa elébe s utána mulatott: hogyan szaladnak egymásnak a koszik és buknak orra az emberek a pokoli sötétségben. Mert tetszik tudni vidéki olvasó, Alsólendván hogya este világi a hold — nem guytanak lámpát, és ha nem világi este a hold — megin csak nem guytanak lámpát. Szabályrendelünk ugyan van az utcák világításáról, de ez már régotha csak irott szaltak. — Hétfő este a hangverseny napján sok idegen jött városunkba. **Nó hiszen szép véleményel lesznek azok rólunk!** Eddig csak mi magunk tudtuk, hogy Alsólendva a legsötétebb hazia kelless-közözeben van, — hétfő óta más is tudja.

— **Megféle a gyermekét.** Két héten belül ez már a második eset járunkban, hogy letelken hajadónk bűnos szerelmük gyümölcsét kegyetlen módon elemészik. Ma egy hete egy pethászi angalscánok büntetőrel írtunk, ki megfojtotta s a vízbe vetette újszülött gyermekét, — amiről most akarunk írni, ez Felsőbisztricen történt és a maga nemben páratlanul megedbontó. Huzián Mari felsőbisztricei hajadón a mult héten egy gyermekkel adott életet s hogy ezt leplezte, a gyereket eltemette a szemétdombon, aztán mintha misem történt volna, továbbéte a világiát és tovább szerelmeskedett. De a jófaluáriok nem hagyták abban a dolgot s Huzián Mariról különöse hírek szálomtak. Eljutottak ezek a hírek a kegyetlen hajadón feléhez is, amiről ez nagyon megedült, bejött Alsólendvára s itt a csendőrség előtt bevallotta rémes tetét. Megelőzte azt a szemétdombot is, ahova a szegény kicsike holttestét elrejtette. Innen Csiszár Sándor vizsgálóbíró a vállomást után nyomban kiszállt a színhelyre, szétlányták a szemétdombot, de a hullát nem találta meg. Hosszabb keresés után akadtak csak a hulla egye szétmaragolt részeire, amiből azután csakhamar megállapították, hogy sertések kiásták a gyereket s fölállták. — A gyilkos anyja ellen az eljárás folyik.

— **Három munkás halála.** A főfalusi erdőben négy favágyo egy százados tölgyfát akart kidönteni. A fa odvas volt s a nagy szél előbb kidöntötte, mint várták. Az iszonyu robajjal kidőlő tölgyrönk három embert temetett maga alá. Schindler Pálnak a fejt, Ráth Károlynak a mellkasát zúzta agyon. Ezek nyomban meghaltak. Koloncics István pedig eszméletlen állapotban, összezutta huzatik ki az ágak alól. A negyedik sertetlen maradt.

— **Lopások.** Gyertyánoshban Hepe Katalin ottani lakos ellopja Kepe Vendekné 9 darab tyuktját. A lopásra úgy jöttek rá, hogy a tyuktásznak el akarta adni a szánytasokat.

Zsonic József cserencsói lakostól Halasi Lajos ugyanottani lakos két pár cipőt ellopott. Feljelentették.

Zserdin Istvánné turisnchai asszony szoknyája zsebéből egy huszoronkos papírpénzt kilopott. A tettest Kolomán István ottani lakos személyben kinyomozták.

Kovács Lajos barabási lakos zártan kamrájából ismeretlen tettes 23 liter zsirt ellopott. A csendőrség nyomoz.

Kepe Juli gyertyános iszony ellopta rokokóknak, Kepe Annának a dolmányát. Feljelentették.

— **Bucszó.** Mindazon jóbarátaink és ismerősimeink, kikől Alsólendváról való végleges távozásom alkalmával az idő rövidsége miatt személyesen nem búcsuzhattam el, ez ut mondok utolsó „Isten hozzád!”-ot. Tartsanak meg emlékeztetőkben! *Wéber Floris.*

— **Felszólítás.** Balkányi Ernő lapunk kiadója, kölcsönkönyvtár tulajdonos felhívítja mindazokat, kik a könyvtárból kiváltott könyveket többször felvették dacára sem adták be, hogy ezt a legrovidebb időn belül megtenni sziveskedjenek, ellenkezésetben megegyésben módon fognak erre fellívatni.

Közgazdaság.

A Triesti Általános Biztosító Társaság (Assicurazione Generali) 1. e. március hó 21-én tartott 75-ik közgyűlést, melyen a következők történtek.

Aból a ritka alkalmából, hogy az intézet ezáltal fenn állásnak 75 éves fordulóját ünnepli, a társaság közönségi ünnepségekre szándékosan rendezett, melyek a világ minden részéről legelőször kerülnek uramban megváltvának.

Az előzők meglehetősen jó látások, melyek az 1906. december 31-én érvényben volt élelőbiztosítási főösszegekhez képest az 1907. január 1-én a 2000 koronára emelt, a levetített díjak 28,804,847 korona és 74 fillere rugtak. Az élelőbiztosítási osztály díjtartaléka 23,657,486 korona 07 fillere lett 232,734,149 korona 10 fillere emelkedésével.

A tartalékbiztosítási osztály bevételei a betérőösszegek és tükrözvebiztosítást, a díjbevételeit 15,386,704,734 korona biztosítási összeg után 25,306,305 korona 14 fillér volt, míhöz 9,206,044 korona 43 fillere viszontbiztosításra fordított, úgy, hogy a fízta díjbevétele 16,180,680 korona 62 fillere rugott mely összességben 11,538,612 korona 29 fillert mint díjtartalék minden tételről menten jövő évre vettetik át. A jövő években esedékessé való díjtételekbevételek összege 19,147,787 korona 95 fillere.

A szállítványbiztosítási ágban a díjbevételei tétel 3,910,243 korona 47 fillere, mely a viszontbiztosítások leveromása után 1,676,241 korona 90 fillere rugott.

Karókat a társaság 1906-ban 34,046,000 korona 27 fillert folyósított. Ehhez hozzáadva az előbbi évekből teljesített karófizetéseket, a társaság alapítása óta karók fejében 861,570,345 korona és 95 fillert igény tekintélyes összeget fizetett ki.

A nyereség tartalékok közül, a melyek összesen 25,014,162 korona 75 fillere rugtak, különösen kiemelendők: az alszállásbéli nyereség tartalékok, mely 5,250,000 koronát tesz ki, az értékpapírok ártományadójára alakított tartalék, mely a 3,729,624 korona 17 fillert képez, továbbá az egység 17,015,704 korona 71 fillere emelkedett, továbbá felémlítendő a 19,000 koronára rugók követelek tartaléka és az ingatlan tartalék, mely az idei általánossal 1,119,667 korona 04 fillert tesz ki. Ezek kivül fennáll még egy 137,171,100 korona 50 fillert képező tartalék, melynek az a rendeltetése, hogy az élelőbiztosítási osztályban a kamattal esedékes eszközöket kegyelmezze.

A társaság összes tartalékai és alapjai, melyek elsősorban értékekben vannak elhelyezve, az idei általánossal folyóan 279,552,022 korona a hálómérő 292,979,092 koronára emelkedtek; melyek követelekkel 21,000,000 koronára emelkednek; melyek követelekkel 21,000,000 koronára emelkednek.

1) Ingatlanok és jelzálogkövetések 31,300,000 korona 75 fillere. 2) Élelőbiztosítási követelekre adott kölcsönök 22,590,292 korona 99 fillere. 3) Letételeknek értékpapírokra adott kölcsönök 2,228,403 korona 50 fillere. 4) Értékpapírok 201,268,284 korona 28 fillere. 5) Tárcaváltók 664,148 korona 10 fillere. 6) részvénytulajdonosok részvényei 2,500,000 korona. 7) Bankoknál lévő rendelkezésre álló nyelvekkel, készpénz és az intézet követelesei, a hitelző követeleiknek levonásával 7,347,189 korona 14 fillere. Összesen 280,998,500 korona 10 fillere.

Ezen értékekből 60,015 millió korona magyar értékeknek esik.

Nyilttér.

(Fenti cím alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.)

A pénzügyminiszer úrmelmei.

A „Muraszombat és Vidéke” című hetilap március 31-iki számában egy cikk jelent meg, mely — bár a cikk névtelen egyént névtelenül vádol, — engem illet. Ez a cikk, bár a lap egy közművelődési egylet kiadásában jelen meg, azonban tudatlanságra, vagy rossziszeműt érdeklést tartalmaz. A rossziszeműséget könnyen megismerjük a két körülmény. Az egyik ugyanis, nem mint pénzügyminiszter úrnak támad és vádol. Azt hiszem, ez a foglalkozás természetesen önzé ep. oly becsületet, korrekét elvárja, akár az ügyvéd, vagy a kereskedőnek bármely ága. Ha támadják a pénzügyminiszter, száz eset közül kilencvenben nem ennek érkezői nyúvója ellen van kifogás, hanem csupán a zseb, a konkurrencia, a legreidegibb önzés beszél a támadóiból, ki ugyancsak száz eset közül kilencvenben ügyvéd. Nos, hát a „Muraszombat és Vidéke” t. szerkesztője is ügyvéd és bizonyára ő sem dobjá ki az ablakban azt az embert, ki azért keresi fel, hogy neki pénzt szerezzen. Mi tehát — bár ez nagy megisztult-tetés részemre — konkurrenciei vagyok az ügyvéd úrnak. A másik magyarázó körülmény az, hogy az ügyvéd úr, illetve a szerkesztő úr, jobban mondva az ügyvéd és szerkesztő úr a Muraszombati Takarékpénztár ügyésze, én pedig más intézet részére dolgozom. A felháborodás tehát a Muraszombat és Vidéke könyvi érthető.

Rátérvén a cikk lényegére, kijelentem, hogy annak minden pontja, mely rám vonatkozik, hamis, hazug. Elmondom, hogy történt a dolog. Egy vidorlári ember, ottani ügynököm után megbízott, hogy részére 2000 korona jelzálogkölcsönt szerezzen. Én a kölcsönt meg is szereztem, az illető takarékpénztár azt megszavazta, a fel tehát azt felvehette volna. Ó azonban ezt nem

tette. Az ottani jegyzőnél, kéhez a kölcsöntvényt kiküldtem, a fel a kötelezvényt aláírta, később azonban megmondta a dolgot és kijelentette, hogy a kölcsönt nem veszi fel és a kölcsöntvényt én átírva visszakaptam. Utólag azonban — úgy látszik — újból megmondta magát és a kölcsönt fel fogja venni. Nekem a kölcsönt közvetlenül 2000 koronával váltót adott át. Természetesen, hogy én ezt a váltót tovább adtam, mert én, sajnos, nem élhetek a hitelzsebből. Én a kölcsönt megszerzem, a díj tehát nekem jár. Arról én nem tehetek, hogy a félnek szeszélyei támadtak, melynek arról én nem vagyok hajlandó megfizetni.

Már most a M. és V. cikkből csak a következő pontok nem igazak:

Nem igaz, hogy én azt a kölcsönt 7% tiszta kamatra szereztem meg, mert a kölcsön amortizációs feltétele 6% a kamat, 20% a tőketerüllesztés.

Szeretném látni azt az ügyvédet, aki ennél olecsóbb kölcsönt szerez.

Nem igaz, hogy a kölcsön 375 koronából került, mert az a 200 koronát meg mind en kőltés és a 75 koronát természetesen nem számítva azt a 30 koronára perkölcséget, mely azért merült fel, mert a fel a váltót nem fizette meg. Már most mielőt alakul ez a 200 korona?

- Eből:
- 7-50 kor. adóselvétel-bélyeg
  - 16-80 „ bejegyzési illeték
  - 3-90 „ kényvén- és felzétbélyeg
  - 6- „ kat. bírtokiv. és hitelésilesi
  - 2- „ telekjegyzőkönyvi szemlék
  - 6- „ hitel telekjegyzőkönyvek
  - 50- „ az ügyvéd munkája
  - 4- „ alálási hitelésilesi, adóselvétel kiküldése

96-20 kor. összesen.

Tehát a 200 koronából marad 103 korona.

Már most — engedelmel kérek — nekem iródelhelyiséget, alkalmazottakat, fűtést, világítást kell fizetnem. Nekem tisztán marad maximum 70-80 koronám. Nyilván nem állítom, hogy onyit megérdemelték. Vajon alithatja-e a M. és V. szerkesztője, az ügyvéd úr, hogy ő ennél is kevésbébt számít?

Mint látvánival, engem teljesen alaplatlanú támadtak. Hogy én a magam igazáról megvagyok győződve, látható abból, hogy ime, kiállok a lámpák elé, pedig az én nevem nem fordul elő a cikkben. De nem engedem, hogy bárki is a névtelenség leplebe burkolva becsületemet és tisztességem kenyérkeresetemet bántsa. Ha pedig a M. és V. szerkesztője is bizik igazságában, nevezem meg nevüket, n e v e k e t, uram, és akkor meglátjuk, hogy a bíróság előtt hogyan áll helyt vádjaikat.

Feiner Mór.

69-1. k. 1906.

Arverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. bíróság, mint tki hitóság közli: tette, hogy Fleischmann és Furst végrehajtónak Klepac F. József végrehajtást szavado ellen 169 kor, 80 fill. tökékovetés és jár. iranti végrehajtási ügyében az alsólendvai kir. bíróság területen levő, a bagonyai 196. sz. tükben 1. sor 33 hrsz. a felvett ingatlanból (3 sz. ház, udvar és kert) való s Klepac F. Józsefet illető $\frac{1}{2}$ rész jutalékára adó-alapon 1260 koronában

ezenel megállapított kikáltási árban az árverést elrendelte és hogy fentebb megjelölt ingatlan az 1907. évi április hó 19. napján

d. e. az osztrák Bagonya községében meg tartandó nyilvános árverésben a megállapított kikáltási áron alól nem fog eladatik.

Arverési számadokok tartoznak az ingatlan-jutalék becsarának 10 %-át közpénzben, vagy az 1881. LX. t. sz. 42. §-ban jelzett arrolmányol számított és 1881. évinov. 1-6-n 3333. sz. a kult. ügyminiszteri rendelet 8. §-ban, kijelölt evdekek szerint papírban a kikáltódó kézbehoz letenni. A Kelt Alsó-Lendvna, 1907. január hó 4.

A kir. bíróság teleknyvjai hatosága.

Biro, kir. albiró.

Árlejtési hirdetmény.

A szentbenedeki (Vasmege), posta: Tótkeresztur) ujrátépítendő r. k. iskolára a verseny-tárgyalások

folyó évi május 6-án délelőtt 10 órakor tartatik meg a helyszínen. A tervrajz és költségvetés, — amely 9625 koronára van előíranyozva, — a plébánia hivatalnál betekinthező.

Szentbenedek, 1907. április 3.

Mazaly Sándor plébános.

Fr. Kaiser-féle

Bregenz vorarberbi köhögés elleni kukorákák,

kaphatók aliudított gyógyszerárban. Ki ezen köhögés elleni kukorákák figyelembe nem veszi, vétezik saját egészségébe ellen. — Kaiser-féle

„Mell-Caramella” kukorákák

fenyővel, orvosiag kipróhábt és ajánlott szer a köhögés, hurut és gegerkedtség ellen. 4512 drb közőnőbonyvitványokkal igazolja ezen szer hathatóságát ezen kitűnő gyógyszeru kukorákákak csomagja 20 fillér.

Kapható: Füss E. Nándor gyógyszerárban Alsólendvna.

Teljesen új karban levő Pallas Nagy Lexikon jutányos áron azonnal eladó. Bővebbet Balkányi Ernő győrkereskedésében.

Triesti Általános Biztosító Társaság

(Assicurazione Generali)

Budapest, V., Dorottya-utca 10. szám.

A „Közgazdaság” rovatan közöljük a Triesti Általános Biztosító Társaság, a legnagyobb, leggazdagabb és legrégibb biztosító intézetünk főbb számadatait. Teljes merleggel a társaság mindenkinek, aki e célból hozzá fordul, a legnagyobb költség nélkül szolgál.

Az intézet elfogad: élet-, tüz-, szállítvány-, íveg-, betérőss-lópás- és harangtörés és repedés elleni biztosításokat. Közvetít továbbá: jégbiztosításokat a „Magyar jég- és viszontbiztosító r.-t.”, valamint baleset elleni biztosításokat az „Első o. általános baleset elleni biztosító társaság” számára.

Az alsólendvai ügynökség: ALSÖLENDVA-VIDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁR.